

N.L.M. de Jonge
mail@norbertdejonge.nl

Alle ministeries
Postbus 20001
2500 EA DEN HAAG

Datum: 13 februari 2022
Betreft: onderzoek 'Knellende wetten en regels'

Heer, mevrouw,

Dit is mijn openbare reactie op uw onderzoek 'Knellende wetten en regels',¹ naar aanleiding van uw internetconsultatie.² Ik geef mijn burgerperspectief, door te schrijven over enkele door mij opgedane ervaringen waarbij ik in de knel werd gebracht door wetten en regels.

Ik ben jaren afhankelijk geweest van sociale bijstand. Daarvoor had ik verplicht contact met werktoeleiders en re-integratie consultants, die mij nagenoeg allemaal bot en asociaal bejegenden. Niet empathisch; vervelend voor je die werkloosheid, laten we samen je zelfredzaamheid verbeteren. Maar afstandelijk, wantrouwend, verwijtend, enzovoort. Doorat ik leefgeld accepteerde om te (over)leven kreeg ik op mechanische wijze te maken met "arbeidstoeleidente" en "activerende" verplichtingen. Zo werd mij opgedragen in een Arbeid Training Centrum werkzaamheden uit te voeren met het karakter van verplichte arbeid. Mijn koelkast moest ik meermaals laten inspecteren, en bankmutaties moest ik regelmatig gedwongen delen. Dat laatste ging eenmaal zo ver dat ik de koop van een T-shirt moest verantwoorden. Gemeente Arnhem kortte in 2019 mijn bijstandsuitkering met meer dan tweeduizend euro. Haar reden: mijn keuze vóórafgaande aan mijn melding voor bijstand, om niet te verlengen een tijdelijk dienstverband dat automatisch van rechtswege was geëindigd. Dit ligt momenteel bij de Centrale Raad van Beroep (20/03186), waarbij ik aangeef dat artikel 12, derde lid, van Afstemmingsverordening 2015 de bovengrens overschrijdt. Aangezien ik destijds rond het bestaansminimum leefde bracht het besluit van de gemeente mij in de knel, want ik moest (over)leven zonder leefgeld. Trouwens, ook bijna alle klantmanagers gedroegen zich bot en asociaal. Vorige maand liet ik zo'n manager de 19e weten wellicht dakloos te worden, de 25e dat ik verbleef in een tent in het Sterrenbos. In verband met een zogeheten "briefadres" werd mij eerst gevraagd waar dat bos is, daarna waar in dat bos ik verbleef. De 26e gaf ik een routebeschrijving (bij welke boom rechts, richting welk beekje, enzovoort). De 27e

1 Online (tevens) beschikbaar via: https://www.norbertdejonge.nl/pdf/Knellende_wetten_en_regels.pdf

2 <https://www.internetconsultatie.nl/knellendewettenenregels>

bezichtigde ik een antikraakkamer, en bij terugkomst op het station werd ik gebeld door de klantmanager. Mij werd direct toegesnuwd: 'Ik hoor geluid, waar ben je nu, wat doe je daar.' Ik had twee nachten rond het vriespunt in een tent gelegen; de eerste niet kunnen slapen, de tweede nauwelijks. Van humaniteit, laat staan bezorgdheid, geen blijk.

Als bestuurslid van opinionistische rechtspersonen - een partij en een videosite - werd ik regelmatig in de knel gebracht. Over het algemeen ontbreekt mij het geld om een kantoorruimte te huren of een zakelijk inschrijfadres te nemen. Ook willen aanbieders daarvan veelal geen associatie met zulke rechtspersonen. Hierdoor is mijn privé-woonadres, ondanks BRP geheimhouding, als vestigingsadres buitengewoon openbaar. Dit brengt mij in de knel, zoals uiteengezet in mijn openbare reactie op de verkenning Datavisie Handelsregister.³ De online contactformulieren van de Rijksoverheid en politie zijn dermate laagdrempelig dat ze niet verifiëren of de afzender eigenaar is van het opgegeven e-mailadres. De e-mailadressen van mijn rechtspersonen zijn regelmatig door derden ingevuld, waarna zowel de Rijksoverheid als de politie mij de inhoud van mij onbekende berichten aanrekenden. Dit bracht mij in de knel, zoals uiteengezet in mijn klachten: aan de politie d.d. 19 april 2021, aan het ministerie van AZ d.d. 5 juli 2021. Op enig moment kwam een wijkagent zelfs aan mijn voordeur verhaal halen, en maakte ik op uit een e-mail van publieksvoorlichting Rijksoverheid dat ik mogelijk geen reactie meer zou ontvangen op berichten wél van mij afkomstig. Daar komt nog bij dat, als de Rijksoverheid en politie mij benaderen n.a.v. spookberichten, ze dit consequent doen vanaf no-reply@-adressen,⁴ wat de misverstanden rechtzetten bemoeilijkt. Mijn opinionistische activiteiten leidden uiteindelijk tot een strafzaak tegen mij, met voorafgaand een doorzoeking. In beslag genomen gegevensdragers zijn onttrokken aan het verkeer. Dit geldt zelfs voor mijn desktopcomputer, ondanks mijn nadrukkelijke verzoek om die terug te geven zonder gegevensdragers. Dit bracht mij in de knel, want opnieuw een geavanceerde computer kopen is voor mij onbetaalbaar, waardoor ik als (gediplomeerd) ingenieur grafisch- en processor-intensieve applicaties niet meer kan gebruiken. Het is onmenselijk om geen enkele software terug te geven, want verloren gaan audiovisuele levensherinneringen, (concept)teksten, archieven, enzovoort. Een inbreker zijn breekijzer afnemen, prima. Alle digitale data van iemand afnemen, dat is onacceptabel verwoestend.

De wetgever schendt op grote schaal mensenrechten, waaronder die van mij.⁵ Wetten en regels maken ingrijpen echter zo moeilijk mogelijk, wat mij in de knel brengt. Constitutionele toetsing door de rechter is verboden (120 Gw). Belangenorganisaties, zoals COC Nederland, zwijgen door hun afhankelijkheid van overheidssubsidies. Organisaties waarvan men zou verwachten dat die mensenrechtenschendingen aanpakken doen dit niet als die schendingen voortkomen uit de geldende wet, of de

3 https://www.norbertdejonge.nl/pdf/Datavisie_Handelsregister.pdf

4 Voorbeelden: noreply@informatierijksoverheid.nl, noreply@noreply.rijksoverheid.nl, noreply-www@politie.nl, noreply-politie-regionaal-service-centrum@politie.nl, no-reply@europol.europa.eu, noreply@rvo.nl

5 https://www.norbertdejonge.nl/pdf/Collectieve_waanzin.pdf

bedoeling zijn blijkens parlementaire behandelingen. Dit geldt voor de discriminatiemeldpunten en de Autoriteit Persoonsgegevens, en zelfs voor het College voor de Rechten van de Mens. Daarnaast doet de wetgever er alles aan om rechtshulp en sociale advocatuur toegankelijker te maken. Ondertussen nemen obscure overlegorganen (als het LOVS), waartegen geen klacht kan worden ingediend, ingrijpende beslissingen over de rechtsgang. Vage en zeer ruime begrippen als "zedelijkheid" en "openbare orde", waardoor de legaliteit en rechtszekerheid in het geding zijn, worden aangevuld met vergelijkbare termen. Een typerend voorbeeld is het voornemen van de wetgever om het discriminatoire "seksuele gerichtheid" op te nemen in de AWGB en de Grondwet. Dit brengt mij in de knel, zoals uiteengezet in mijn openbare reactie op het gerelateerde concept-wetsvoorstel.⁶ De wetgever discrimineert en marginaliseert kwetsbare groepen, en tegelijkertijd maken wetten en regels ingrijpen zo moeilijk mogelijk.

Met verschuldigde hoogachting,

Norbert de Jonge

6 https://www.norbertdejonge.nl/pdf/Wetswijziging_aangaande_seksuele_gerichtheid.pdf